

4. MAI

Oktober

1974

Innhold:

LEDER	side. 2
SKJÆR IGJENNOM - START MASSEMOBILISERINGA!	" 3
AKSJONSDAG 31. OKTOBER!	" 5
STORTINGSMELDINGA.	" 6
DEN TAKTISKE SITUASJONEN	" 9
FORBUNDSBOKA ER KOMMET!	" 11
1000 NYE ABONNENTER TIL RØDE FANE!	" 12
KOMMUNEVALGET.	" 13
FORHOLDET TIL MLE-DANMARK.	" 17
DEBATT: Homofiles kamp.	" 22
TEMA: Militærpolikk.	" 23.

4.MAI—

nødvendig for oppbygginga og konsolideringa av NKS!

Landsmötet har slått fast at NKS skal bli et kommunistisk masseforbund for studenter.

Hva betyr det at NKS skal bli et masseforbund? Det betyr at vi skal rekruttere bredt i studentmassen og trekke til oss mange nye og uerfarne kammerater.

Situasjonen i dag mange steder er at organisasjonen vår består av mesteparten nye medlemmer som har lite kamperfaring og utilstrekkelig skolering i m-l-m. På andre steder og på enkelte skoleslag (eks lærer-skolene) har folk erfaring fra interessekamp, -noe som hele forbundet må lære av.

Vi er en voksende og entusiastisk organisasjon, det viser bl.a. sommerleirbevegelsen. Men vi trenger videre og bedre skolering og konsolidering. Vi trenger et skolerende, konsoliderende og samlende internt organ for å styrke NKS. 4.mai må og skal være et slikt organ. Hvordan skal det skje? Mao sier i "Presentasjon av Kommunisten" (store hvite): "Hensikten med et internt partiskrift er å lette oppbygginga av et bolsjevikisk, kinesisk kommunistparti som spenner over hele nasjonen, har en brei massekarakter og er fullt ut konsolidert ideologisk politisk og organisatorisk. - Det er den slags parti vi nå skal bygge, men hvordan skal vi gjøre det? Vi kan ikke svare på dette spørsmålet uten å granske partiets historie og dets atten års kamperfaringer."

4.mai sin oppgave må altså bli å studere kamperfaringene til de forskjellige laga, formidle dem til hele organisasjonen, bidra til utvikling av kommunistiske linjer for kampen.

Gjennom 4.mai vil ledelsen etter prinsippet: fra massene til massene - kjøre ut linjer på de mest sentrale spørsmåla. Ved siden av å spre kommunistisk propaganda til NKS sine medlemmer skal 4. mai være et debattorgan for hele organisasjonen. I motsetning til Hva Må Gjøres? - skal 4. mai ta opp interne motsigelser på viktige spørsmål og søke å utvikle og oppsummere disse.

Redaksjonen vil lansere temaer som vi synes det er viktig å få igang debatt på, ved siden av diskusjoner på kampen vi står oppe i idag.

For ikke å få for mange baller i lurt på en gang vil vi prøve å konsentrere temaene til ett eller få i samme nummer av avisa. I forrige nummer starta debatt på homofili. Denne debatten er langt fra ferdig. Skriv inn reaksjoner på innleggene! - Andre temaer vi kunne tenke oss i høst, er 1) politisk militærtjeneste og 2) sikkerhetsarbeidet. Andre forslag? Skriv til 4.mai, adressen er den samme som NKS sin intern-adresse sentralt. Artikler leveres til ledelsen i storlaga.

STUDER INTERNAVISA OG BRUK DEN AKTIVT I KAMPEN PÅ SKOLER OG
UNIVERSITET!

STYRK 4.MAI I KAMPEN FOR Å BYGGE OG KONSOLIDERE NKS SOM EN
KOMMUNISTISK MASSEORGANISASJON FOR STUDENTER!

**Skjær igjennom —
start massemobiliseringa !**

Stortingsmeldinga har aktualisert og forsterket behovet for å reise kampen mot PH i høst. Den har også klargjort at det viktigste i statens angrep er strukturendringene og rasjonalisering.

Det som har lekket ut om statsbudsjettet tyder på at dette angrepet blir så alvorlig at det vil bli nødvendig å reise kamp også mot dette, ikke bare som et bevis på statens utdanningspolitikk.

Våre undersøkelser tyder på at det går noe tregt med massemobiliseringa, og at en av årsakene til det er at for eksempel spørsmålet om kompetanse er blitt blåst opp, og at det hersker forvirring om hva som er overordnet.

Det viktigste nå er at vi kan skape en enhetlig og slagkraftig front av alle studentgrupper mot PH og det nye DH-systemet som er blitt lansert i Stortingsmeldinga (Se egen artikkel). .

Vi må stille en del felles overordnede paroler og krav som hele fronten kan stå på. Spørsmålet om 5 årig adjunktutdanning truer med

å splitte denne fronten, og vi mener derfor det er riktig å droppe denne parolen som overordnet for hele fronten. Vi mener de overordnede parolene bør være:

UTSETT IVERKSETTELSEN AV PH!

NEI TIL STATSDIRIGERT STRUKTURRASJONALISERING AV HØYERE UTDANNING!

Avvis PH- PH er kjerna i DH-systemet!

Nei til rasjonalisering og økt arbeidspress!

Nei til regionale styrer!

Nei til innføring av styrene våren 1975!

Trekk reglementet tilbake!

Kamp mot det nye høyskolestemmet-avvis meldinga om høyere utdanning!

Stans millionnedskjæringene i budsjettene- forsvarlig utdanning!

I tillegg til dette så bør de ulike skoleslaga diskutere seg fram til sine underordnede paroler.

AKSJONSDAG

31. OKTOBER!

Arbeidet med massekonferanser er noen steder kommer godt igang, spesielt i Tromsø og Bergen , mens andre steder er det knapt nok startet. Vi mener at massekonferanser bør arrangeres alle steder der det overhode er mulig, og ikke bare i universitetsbyene. Ta kontakt med de andre skolene på stedet og start mobilisering på et felles opplegg.

Konferansene bør ta opp to ting:

- Kampen mot PH og det nye høyskolesystemet som Stortingsmeldinga lanserer, og
 - Statsbudsjettet, det vil si den økonomiske kampen.
- Det vi foreløpig vet om statsbudsjettet har stått i Klassekampen. Statsbudsjettet kommer om få dager og vi har planer om å lage et flak om det så snart det har kommet. Men vent ikke på dette (eventuelle) flaket med å mobilisere studentene til kamp for sine økonomiske interesser. Statsbudsjettet må tas opp på konferansene!

LNL har foreslått en interessekampuke fra 28 oktober til 2 november med massekonferanser og aksjonsdag i denne uka. De foreslår at aksjonsdagen skal være 31.10. Dette forslaget til aksjonsdag støtter vi, så den 31.10 blir altså den felles aksjonsdagen for alle under høyere utdanning denne høsten. Det er denne aksjonsdagen massekonferansene skal mobilisere til.

LNL's forslag om massekonferanser i denne interessekampuka står ikke i strid med vår faseplan om massekonferanser i midten av oktober, og betyr altså ikke at NKS' faseplan om konferanser ca. medio oktober har blitt endra. LNL's forslag tar utgangspunkt i situasjonen på lærerskolene hvor det viser seg at ganske mange skoler ikke har kommet godt nok igang med massemobiliseringa og planlegginga til å kunne holde skikkelige massekonferanser i midten av oktober. Isteden for å holde dårlige eller ingen massekonferanser i det hele tatt i midten av oktober tar LNL sikte på å ha breie massekonferanser ca.

to uker seinere .(Forøvrig er ikke lærerskolene på dette tidspunkt i samme grad som universitetene hindret av eksamensforberedelser til å gjennomføre godt besøkt massekonferanser)Denne delen av forslaget fra LNL innebærer altså en tillemping av NKS' faseplan for en del av organisasjonen, nemlig for lærerskolene,og ingen endring av NKS' faseplan som sådan.

Derfor: Ta sikte på å gjennomføre massekonferanser ca. medio oktober.

=====

STORTINGS MELDINGA

om høyere utdanning

=====

SPØRSMÅLET OM HVA SAMFUNNET KAN ABSORBERE AV KANDIDATER MED HØGRE UTDANNING ER I HØG GRAD ET SPØRSMÅL OM HVILKE FORVENTNINGER KANDIDATENE HAR MHT. ARBEIDSOPPGAVER, STATUS OG LØNN.

(Kap. VI,3)

=====

Selve meldinga er ikke kommet enda, men vi har fått et sammendrag, og siden DNA har startet merkedsføringa, vil ikke vi ligge så mye etter. Det beste som kan sies om meldinga, er at den på de fleste områder bekrefter vår analyse helt og fullt. Vi skal gi en del sitater som belyser dette:

BEHOVET FOR MASSEUTDANNING.

"En rekke krav har vært stilt i debatten om høgere utdanning..... Innenfor en realistisk økonomisk ramme er det ikke mulig å oppfylle alle krav samtidig, og departementet gir prioritet til kravet om å gi flest mulig en studieplass."

Målet er 80.000 studieplasser i annen halvdel av 1980-åra.

DISTRIKTSHØYSKOLESYSTEMET.

"En distriktshøgskole, slik meldinga bruker begrepet, vil bli en organisatorisk sammenbygning av en rekke studieretninger og skoler for høgere utdanning innenfor en region (som regel et fylke). Den blir mer en sammenknytning av utdanningsenheter enn en skole i tradisjonell forstand. Av dette følger at distriktshøgskolen ikke må ligge samlet på et sted, selv om utbygging på et sted kan ha faglige, miljømessige og ressursmessige fordeler og derfor bør være det vanlige når nye studieplasser skal etableres."

Hovedvekten legges altså på den organisatoriske integreringen, men på den annen side foreslås det oppretting av et studiesenter i hver region som må være av en viss minstestørrelse hvis de skal være "et reelt alternativ til universitetene."

Distriktshøgskolesystemet vil bestå av læreskoler, sosialskoler, landbruksskoler, tekniske skoler, ulike studieretninger mm.

REGIONALE STYRER.

Det foreslås etablert et distriktshøgskolestyre med besluttende myndighet for all høgere utdanning i regionen. Styret oppnevnes av departementet. Det skal ha flertall av "samfunnets representanter". De viktigste oppgaver for styret blir ansvaret for drift, utbygging, planlegging og kontakt med regionen. Alle lærerkrefter skal ansettes av styret for å sikre en best mulig utnytting av lærerressursene. Til hjelp for det regionale styret skal det opprettes interne styringsorganer for hver skole sammensatt av lærere og studenter. "Styret skal fastsette organer og oppgavefordeling for intern styring".

DH-SYSTEMET/UNIVERSITETENE.

"Hovedtyngden av nye studieplasser legges til distriktshøgskolesystemet som tilbyr kortere, yrkesrettet utdanning. Det må arbeides konkret med å forkorte den anvendte studietid ved universitetene. Det satses på voksenopplæring og kombinasjonsundervisning".

"Universitetsstudier må i framtida ses som et ledd i et samlet tilbud om høgere utdanning..... Departementet mener ikke at det foreligger

tungtveiende grunner for at studiene i Norge bør være lenger enn i andre land. Det er åpenbart behov for studier av ulik lengde og individuelle variasjoner, men det bør vurderes nøye om det er mulig å oppnå forsvarlig nivå innenfor en ramme på 4 års fulltidsstudium. Kravet om forberedende prøver bør revurderes....."

Det åpnes dessuten for muligheteb til flere lavere nivåer i universitetsutdanninga som gir yrkeskompetanse.

Studentene har begynt å slåss for sine krav igjen. Torsdag 19. september demonstrerte 350 mot forslaget til ny universitetslov. I løpet av høsten skal vi bli flere. Staten og monopolkapitalen skal ikke få fred!

OM STYRINGSSTRUKTUREN FOR UNIVERSITETENE

"Departementene understreker videre betydningen av god kontakt med det praktiske liv i studieplanarbeid og ressursdisponering. Representasjon i universitetenes styringsorganer fra det øvrige samfunn er gjennomført for Universitetet i Tromsø , og vil aktualiseres også for de øvrige universiteter".

PH i DH-systemet

"Lærerskolene vil bli de store maktfaktorene i dette spillet", sitat fra Ingrid Eide i KUD.

DEN TAKTISKE

SITUASJONEN

DNA'S MARKEDSFØRING AV MELDINGA

Gjerde & co lot oss vente lenge på meldinga, og presentasjonen var meget godt forberedt. Deres taktiske offensiv kan summeres opp i 4 punkter:

1. Rask sikring av sterk støtte.

I løpet av et par døgn hadde KUD offentlig støtte fra bl.a.

LO's skolekontor, formannen i Lærerskolelaget og store deler av pressen og mer vaklende støtte fra Gerd Liv Valla i NSU.

2. Tåkelegging av spørsmålet om fysisk integrering.

Det er i framstillingen lagt stor vekt på at det ikke er snakk om nedlegging av eksisterende skoler, men på den annen side står det også i meldinga at de går inn for oppretting av studiesentra av en viss minstestørrelse. I østlandsmeldinga snakkes det om studiesentra på minimum 4-500 studieplasser.

3. Sukkerkuler til lærere og studenter gjennom forespeiling av demokratiske interne styringsorganer.

Dette er så demokratisk at det er nødvendig for styret å fastsette regler for hvem som skal sitte der og hva de skal gjøre.

4. Appell til vanlige folk.

Alle som er 25 år og har 5 års yrkeserfaring skal ha dagang til DH, uansett forutdanning. De studentene som kommer til å protestere mot DH-systemet er allerede på forhånd stemplet som egositiske fagidioter som ikke tenker på alle millionene som senere har lyst på høyere utdanning.

Etter min mening er det farligste i denne taktiske offensiven appellen til vanlige folk. Det er her vi må sette inn hovedframstøtet og vise hva realiteten i dette er.

SITUASJONEN I STUDENTMASSEN

NKS

Vi har såvidt startet kampen, den interne skoleringa er godt igang, men vi har i liten grad nådd ut til massene.

SV

SV's stortingsgruppe og ledelse har ingen linje på DH-systemet, dvs. de har en konsekvent vaklende linje. Denne vaklende linja og parlamentariske illusjoner gjenspeiler seg blant SV-pampene i NSU's ledelse. Integrering og DH-systemet kan ifølge dem være både en god og dårlig ting. Videre: Fellesundervisning for ulike yrkesgrupper vil kunne motvirke "fagidioter" og "profesjonshysteri". DH-systemet styrker desentraliseringa. Vi må derfor godta systemet og forhandle oss bort fra de dårlige sidene ved det. Dette er deres linje. Det farligste for bygginga av enhetsfronten er kanskje deres "tapt-på-forhånd"-linje, spesielt i forhold til lærerutdanningsloven. Denne linja kan gi grobunn for defaitisme i amssene.

INTERESSEORGANISASJONEN

LNL og FR (Fellesrådet for sosialskolestudentene) har allerede kommet med en fellesuttalelse om Stortingsmeldinga, og mobiliseringa av massene er godt igang. SV-pampene i NSU's ledelse kan føre til at NSU blir en svak støttespiller i fronten, dersom ikke massebevegelsen tvinger dem med. Kameratene i DHL (Distrikthøgskoleelevenes Landsforbund) må raskt begynne å seise kampen der.

OPPSUMMERING

Stortingsmeldinga og DNA's markedsføring av den har styrket behovet for å reise en massebevegelse raskt. Dersom vi ikke når ut til massene med analysen vår vil SV's ideer raskt få grobunn med sterk støtte fra de reaksjonære.

FRAM FOR SEIERRIKE MASSEKONFERANSER OG AKSJONER!

SEIER I KAMPEN MOT PH !

FORBUNDSBOK A

er kommet!

Den sammenfatter utviklinga i den kommunistiske studentbevegelsen i ei beretning. Disse konsentrerte erfaringene er blant våre viktigste våpen når vi står overfor nye oppgaver. For alle dem, kommunister og andre, som vil lære av fortidas feil for å unngå å gjøre feil i framtida, er denne boka uunnværlig.

For alle medlemmene i NKS er det et prinsipp å legge vekt på å summere opp arbeidet vårt. Det gjelder i smålaga, fraksjonene, i storlaga og i distriktene. Den beretninga som forbundets første landsmøte vedtok, bygger på sånne oppsummeringer og er den første sammenfatninga av den helhetlige utviklinga av studentbevegelsen i Norge. Det er et dokument vi alle har grunn til å være stolte av. Samtidig er det et skarpt våpen mot alle forsøk på å forvrengte m-l-bevegelsens rolle og studentbevegelsens rolle i den norske klassekampen. Kjøp beretninga, studer den, lær av den og bruk den.

Forbundsbooka inneholder en hilsen fra AKP(m-l) til NKS.I. landsmøte. Denne hilsningen bør studeres av alle medlemmene i NKS. Hilsningen redegjør for mange av de viktigste problemene NKS vil møte ut fra organisasjonens særegenhet som en rein studentorganisasjon. Den gir NKS to gode råd: 1) vær forberedt på harde kamper av ideologisk karakter 2) hold fast på det gode forholdet til AKP(m-l), den øvrige m-l-bevegelsen og det arbeidende folket.

Av øvrige viktige dokumenter er NKS prinsipp-plattform, en uttalelse fra landsmøtet om våre nærmeste oppgaver, vedtektene (som skal studeres av alle i organisasjonen) og en rekke hilsninger fra NKS til den internasjonale m-l-bevegelsen og andre progressive grupper og fronter.

NKS/AU vil oppfordre alle medlemmene til å skaffe seg forbundsbooka så raskt som mulig. Videre er det en oppgave for medlemmene å spre den til våre nærmeste sympatisører og ellers bruke den som et våpen i klassekampen på de høyere lærestedene.

Send inn bestillinger direkte til Oktober forlag, som har lova rask ekspedering. Annonser boka i studentpressa lokalt og selg den aktivt på stands.

Jan.

1000 NYE ABONNENTER !

TEGN ABONNEMENT- OG BRUK RØDE FANE I ARBEIDET!

Følger du med i Røde Fane? Leser du det en gang i mellom? Bruker du det i diskusjoner i laget ditt - eller overfor venner, sympatisører, folk fra andre partier?

Mange studenter er abonnenter på bladet allerede, men slett ikke så mange en kunne vente. Mange vil derfor også kunne svare ja på disse spørsmåla. De vil vite at de har stor nytte av bladet. På sommerleirene til NKS var det f.eks. diskusjoner om kvinnekampen. Der var det noen som hadde problemstillingene forholdsvis klart for seg på forhånd, visste hva som var viktig og uviktig, hva som var grunnleggende og hva som var subjektivistiske oppfatninger i spørsmålet. Det var de som hadde skaffa seg det siste kvinnennummeret av Røde Fane - 2/74 - og hadde fått lest det.

Mange av dere har sikkert vært oppe i heite diskusjoner med folk fra SV, kanskje fra KU særlig, i den siste tida, om Sovjet. De som forsvare Sovjet i dag, er fulle av besnærende teorier, og lirer av seg "marxisme" så det koster etter: "varekategoriens utbredelse", "økonomiske stimuli som marxistisk prinsipp", "internasjonal arbeidsdeling", "kapitalisme er betinga av privateiendom" osv. Vi kan ikke nøye oss med argumentasjon ut fra det klassestandpunktet vi har. Vi må forsvare marxismen, vi må bringe fakta og kommunistiske analyser av dem. De som har vært gjennom Røde Fane 4/74, har sikkert merka at de har fått et bedre grunnlag til å gjøre denne jobben.

Nks har satt seg som mål å bli en "skole i kommunismen", heter det i den nye grunnsirkelen som kom i september. Mye kan bli gjort ved de organiserte studiene som blir satt i gang. Men mye må hver enkelt gjøre ved sjølstudium. Så mange bøkene i året er det ikke mange som rekker å få lest. Røde fane tar opp et bredt register av teoretiske og politiske spørsmål, og bringer informasjon om mange viktige hendelser. Dersom det blir utbredt og brukt i forbundet, vil det bety at forbundet vil bestå av enda flere velorienterte og opplyste unge folk, og forbundet som helhet vil bli ei større kraft i klassekampen i Norge.

Husk på den vekta Mao legger på studier i den kommunistiske bevegelsen. Han sier i artikkelen "Forbedre våre studier" at den økte kjennskapen til marxismen-leninismen i partiet har gitt den kinesiske revolusjonen et helt nytt preg. Teorien går over i materie, over til handling, når den blir tilegna av folk som har satt seg som mål å forandre virkeligheten, sier han.

Abonnementet på Røde Fane koster 40 kroner for et år- 6 nr. Hvert nr. er på 80 sider.

Send navn og adresse til vår adresse, og oppgi fra hvilket nr. abonnementet skal gjelde. Hvis du vil ha flere eks. til en adresse (gruppeabonnement), må du også oppgi antall. -Bruk gjerne slippen som står i Klassekampen hvert nummer.

RÖDE FANE- Forlaget Oktober, Boks 2066 - Grunerløkka, Oslo 5.

KOMMUNEVALGET

Politisk Utvalg i NKS har vedtatt at det skal avholdes 3 obligatoriske møter i hele organisasjonen i høst. Ett av disse er et smålagsmøte på kommunevalget. Sjøl om møtet er planlagt avholdt først i slutten av semesteret, tror vi det er nyttig om diskusjonene begynner så smått allerede nå. Vi har derfor sakset to artikler fra Tjen Folket, internavisa til partiet, som vi bringer nedenfor. 4.MAI vil seinere bringe stoff direkte målretta på de planlagte smålagsmøtene.

FORSLAG TIL VEDTAK OM PARTIETS LINJE i kommune- og fylkestingsvalgene -75.

SK's Politiske Utvalg har på to møter behandla partiets linje i de kommende kommune- og fylkestingsvalgene. PU vil på denne bakgrunn, og på bakgrunn av partiavdelingenes behandling av dette spørsmålet legge fram et forslag til hovedlinje som den kommende landskonferansen kan ta stilling til.

Linja for kommune- og fylkestingsvalgene -75 har vært til behandling i alle partiavdelinger i løpet av våren. Hovedpunktene på landskonferansen, kommunevalget og sosial-imperialismen, skal behandles på ny på partiavdelingsmøter før konferansen. Partiavdelingene skal her ta standpunkt til det foreliggende forslaget fra PU:

- 1) PU går inn for at AKP(m-l) deltar både i fylkestingsvalget og kommunevalget 1975.
- 2) PU går inn for at Rød Valgallianse av AKP(m-l) og uavhengige sosialister bygges opp som en landsomfattende valgorganisasjon for begge valg.
- 3) Den politiske plattformen må bygge på nødvendigheten av revolusjon i Norge.
- 4) Rød Valgallianse bør forsøke å stille lister i flertallet av fylkene (PU vil i denne sammenheng reservere seg for Finnmarks vedkommende, inntil vårt forhold til samenes liste er nærmere diskutert). PU vurderer det som feilaktig å stille fylkesliste dersom dette betyr offentliggjøring av så godt som alle medlemmer og organiserte kontakter.
- 5) Rød Valgallianse stilles som vårt landsomfattende hovedopplegg for kommunevalget. Muligens unntak kan vurderes dersom spesielle lokale forhold gjør det ønskelig (f.eks. at klassekampen krever en bredere front, samespørsmålet etc.) slike unntak må godkjennes av Sentralkommiteen.
- 6) Spesielt for kommunevalgets vedkommende må det legges vekt på sikkerheten mht. offentliggjøring av navn. Prinsipielt må det vurderes som feilaktig å offentliggjøre samtlige partimedlemmer i et distrikt bare for å kunne stille.

Vi må ikke gi støtte til andre rikspartiets lister, uansett om de toppes av progressive. Dette gjelder både kommune- og fylkestingsvalg. AKP(m-l)s, Rød Ungdoms og NKS' medlemmer må gjennom diskusjon, vedtak og direktiv forpliktes til dette.

a) Taktikken overfor SV må bygge på vårt ønske om enhet på klassekampens grunn. SK eller landskonferansen bør derfor sende en formell henvendelse til SV om valgsamarbeid på en revolusjonær enhetsplattform. Vi må anse det som svært lite sansynlig at SV svarer positivt på et slikt forslag, og ta hensyn til det i vårt videre arbeid.

15

SIKKER- HETEN

(UTDRAG)

Ved stortingsvalget ble sikkerhetsspørsmålet omtrent ikke berørt. Hvorfor er det så viktig nå? Fordi mye større deler av partiet og sympatisører blir avdekka. På enkelte steder hvor det er få ml'ere vil det kanskje bety å blottstille alle sammen.

Lister gir bare opplysninger om navn (pluss via folkeregisteret andre opplysninger om personene). SIPO får ikke vite hvem som er hva. Men alle, både organiserte og uorganiserte vil bli oppfatta som ml-ere og venner av ml-bevegelsen, altså farlige, både av SIPO, arbeidsgivere og sosialdemokratiske fagforeningsledere. Derfor må det nøye vurderes hvilke konsekvenser det vil få for den enkelte å stå på liste.

Men selvom deltagelse i kommunevalget i -75 betyr å legge åpent mange av våre medlemmer og sympatisører, skal vi ikke glemme at i morgen er vi mange flere. Og nettopp et kommunevalg med utvikling av den lokale politikken og mye massearbeid kan bety mange nye medlemmer.

Men når vi vet det kan være et stort sikkerhetsmessig offer for partiet å delta ved valget, må vi ta vektskåla fram. Veier de opp hverandre, fordeler og ulemper, eller veier den ene tyngre enn den andre? Det må vurderes konkret i hver enkelt kommune.

Vi mener at politikken må vurderes først. Hvilke lokale saker er aktuelle nå? Hva er den politiske slagsida i kommunen, reaksjonær eller progressiv? Vi mener at vi bør arbeide med sikte på at vi skal stille til valg, slik at vi allerede er godt igang når den endelige avgjørelsen skal tas.

Vi vil slutte med en oppfordring til SK om å følge opp denne artikkelen ved å utvikle klare sikkerhetslinjer og få igang en bred diskusjon på sikkerhet i forbindelse med valget. Senere trenger vi diskusjoner på sikkerhet i hverdagspolitikken.

FORHOLDET TIL

MLE

DANMARK

INTRODUKSJON TIL BREVET OM BRUDD MED MLE.

I 1968 ble vår danske søsterorganisasjon KFML opprettet. Marxist-leninistene i SUF hadde kontakt med dem fra starten og kontakten har vært god i alle år siden.

I 1972 orienterte en del av lederne i "slumstormerne" i København seg i retning marxismen-leninismen. "Slumstormerne" var en slags front, lenge med et anarkistisk og pratistisk preg, som okkuperte hus for husløse. En gruppe blei danna med navnet BO(m-l)-i begynnelsen med et bra forhold til KFML. I samråd med danske kamerater oppretta MLG uformelle kameratslige forbindelser med BO(m-l).

Høsten 1972 blei BO(m-l)s forhold til KFML dårligere. Kameratene i BO(m-l) gjorde en rekke feil. De skiftet navn til Marxist-leninistisk Enhetsforbund og gjorde MLE til en organisasjon som konkurrerte med den allerede 4 år gamle KFML, i stedet for å kaste kreftene inn der. De gjorde også andre feil. Bl.a. hadde MLE en tendens til å overføre norske modeller blindt på Danmark, som gang på gang blei kritisert fra den norske ledelsen.

KFML var hele tida MLGs/seinere AKP(m-l)s eneste offisielle søsterorganisasjon i Danmark. Men vi beholdt likevel den vennskapelige kontakten med MLE.

Grunn: at vi likevel mente at kameratene i MLE oppriktig ønsket å være marxist-leninister. De forsikret om at de ønsket enhet med KFML, f.eks. Rød 1. maj 1973. Vi mente det ikke var AKP(m-l)s oppgave å blande seg inn i situasjonen i andre land, forholdt oss passive og beholdt kontaktforholdet med de to organisasjonene som før.

AKP(m-l) har mottatt interne debattinnlegg i MLE. De viser at en ny ledelse tok over våren 1974. Politikken som MLE fører utad etter dette er i strid med marxismen-leninismen. 1. mai er et eksempel. Et annet er at MLE-ledelsen har oppfordret de tre partiene SF, DKP og VS til å slutte seg sammen etter mønster av norsk SV. Ledelsen unnskylder

DKP og legger samtidig opp en kollisjonskurs med KFML. Det er riktig å kalle dem venstrerevisjonistiske. Debattinnlegg viser at det er uenighet og kamper om en ny linje innad i MLE.

Dette har gjort det nødvendig å bryte den uformelle forbindelsen med MLE: Denne forbindelsen har ikke lengere interesse for oss ettersom vi ikke lenger kan se MLE-lederne som folk som forsøker å være marxist-leninister, men som revisjonister.

Den kunne bare skade m-1 bevegelsen i Danmark ved å gi inntrykk av at det var likegyldig for oss i AKP(m-1) om vår søsterorganisasjon KFML blei angrepet.

Den kunne også brukes til å gi medlemmene i MLE et falsk inntrykk av at vi syntes ledelsens linje var OK. I begynnelsen av juli sendte vi dette brevet for å begrunne bruddet for ledelsen i MLE.

Tross MLEs høyreutvikling er det vårt inntrykk at situasjonen i Danmark er meget positiv. Vår søsterorganisasjon KFML har gått veldig raskt fram i det siste året, og aldri hatt så stor styrke og innflytelse som nå. Sjøl om KFML ennå ikke er noen stor organisasjon så er den velprøvet og erfaren og med alle muligheter til å gå raskt framover mot dannelsen av partiet i Danmark.

TIL

SENTRALKOMITEEN

MLE - KØBENHAVN.

Vi gjør oppmerksom på at AKP(m-1) nå avbryter alle forbindelser med MLE, som hadde som utgangspunkt at MLE var en del av den Danske m-1 bevegelsen. AKP(m-1) kan ikke lenger anse MLE for å være en marxist-leninistisk organisasjon.

ML-bevegelsen i Norge har hatt offisielle forbindelser med KFML i Danmark helt siden stiftelsen i 1968. MLG- Norge tok opp uoffisielle kontakter med BO(m-1) (i dag MLE) ved starten i 1972. Det er denne uoffisielle kontakten AKP(m-1) nå avbryter.

Vi gjør dette etter grundige overveielser. Særlig i det siste året har vi fulgt nøye med i den politiske utviklinga i Danmark. Vi avviser derfor påstanden om at vi ikke kjenner situasjonen. Det er nettopp ut fra en vurdering av MLEs politikk at vi ikke lenger kan forsvare å opprettholde kontakten. Det hersker full enighet om dette

i partiledelsen. Det er vår plikt å gjøre dette klart, også fordi AKP(m-l)s politikk er blitt brukt-direkte eller indirekte-til å begrunne politiske linjer i MLE.

Beslutningen bygger på at den offisielle politikken MLE har ført i den siste tida avslører to ting:

1. At MLE har slått inn på en kapitulasjonslinje overfor DKP, som fullt og helt er revisjonistisk og sosial-imperialismens politiske representant i Danmark.

2. At MLE i praksis har slått inn på en antagonostisk kurs overfor vår søsterorganisasjon, KFML.

Begge deler illustrerer klart og tydelig og på en måte som ikke kan bortforklares i MLEs linje 1. mai 1974 i København.

1. MAI KØBENHAVN-74.

Uansett bortforklaringer så står følgende klart:

I København gikk bl.a. disse to togene:

-Ett organisert av DKP som politisk blei tatt til inntekt for DKP, dets ledelse og ledelsens linje. DKP er som kjent et av de mest Moskva -tro revisjonistpartier i vesten og bl.a. ett av de få som støttet invasjonen i Tsjekkoslovakia i 1968.

-Ett som samsvarte med den politiske linja utformet av MFL, der VS, KFML og andre var arrangører. Dette toget gikk inn for et revolusjonært alternativ til revisjonismen i Danmark.

Stilt overfor denne klare valgsituasjonen valgte MLE å ikke støtte det røde toget. I stedet sa man eksternt at MLEs medlemmer skulle gå "sammen med arbeidskamerater" enten de gikk i det røde toget eller DKP-toget. I praksis er dette å likestille moskva-revisjonister og revolusjonære som "like bra" alternativer. I den konkrete situasjonen måtte det oppfattes som et slag rette mot det revolusjonære 1. mai samarbeidet der bl.a. KFML inngikk, og en skjønning av revisjonistene gjennom å framstille deres tog som et brukbart alternativ for marxist-leninister.

Dette er kjernen i spørsmålet. Det kan ikke endres med henvisninger til hva som skjedde på forskjellige forhandlingsmøter eller andre detaljspørsmål. Dette er den stillinga MLE tok eksternt overfor massene og de revolusjonære i København 1 mai.

1 TOG UNDER LEDELSE AV SOSIALIMPERIALISMENS AGENTER

I dag finnes to imperialistiske supermakter. USA er svekket, og Sovjet representerer like stor eller større fare for angrepskrig. I AKP(m-l) tar vi dette spørsmålet alvorlig, og vi er bekymret over den veldige sovjetiske militæroppbygginga mot norden som bl.a. kameratene i SKP har dokumentert grundig. Sosialimperialistisk angrep er en dødelig fare for norden, kanskje også i løpet av få år. I denne situasjonen er bresjnev-tilhengere mindre enn noen gang noen del av den progressive bevegelsen. De er reaksjonære, pro-imperialistiske elementer på linje med tilsvarende pro-amerikanske grupper. De er fiender av arbeiderklassen, og framstiller seg som progressive gjennom svindel, uansett om de stiller riktige delkrav. I tilfelle angrep kan de tilmed være potensielle quislinger. Nettopp slike folk sitter i ledelsen for DKP, hadde den politiske ledelsen for DKPs 1. mai arrangement i København, og fikk det politiske utbyttet av dette toget. Dette toget skulle altså også MLE-medlemmer kunne delta i-angivelig dersom "arbeidskameratene" ville det. Vi ser det som politisk uantagelig å gå med i et tog der sosialimperialismens agenter har hele ledelsen og utformer politikken til fordel for sitt parti. Dette er politisk kapitulasjon overfor sosialimperialismens danske agenter. Det er uforenlig med den kommunistiske verdensbevegelsens linje: skarp kamp mot sosialimperialismens tilhengere i alle land. Dette er et prinsipielt og ikke et taktisk spørsmål. Vi vil understreke at ml-bevegelsen i Norge aldri har gjort noe lignende: gå med i en demonstrasjon organisert og ledet av sosialimperialismens tilhengere på deres egne premisser.

SKARP KAMP MOT KOMMUNISTENE I KFML

1. mai politikken innebar at MLE rettet et slag mot den demonstrasjonen som fulgte den linja KFML hadde utformet. Det innledet harde offentlige angrep på KFML. Dette kan heller ikke bortforklares. KFML er den marxist-leninistiske kommunistiske organisasjonen i Danmark, som har den linja danske revolusjonære og marxist-leninister bør forene seg rundt.

KFML har på en lang rekke områder utformet riktige linjer og vunnet framgang, f.eks. når det gjelder 1. mai 1973 og 74 og folke-

tingsvalget 1973. Når det Moskva-revisjonistiske DKP i dag vokser, så er KFML den eneste danske organisasjonen som virkelig fører en omfattende prinsipiell og politisk kamp mot DKP for å stille et alternativ.

Som alle andre kommunistiske partier og organisasjoner har også KFML gjort feil. Men nettopp ved å ta oppgjør med dem, lære av dem og bruke dem til å gjøre framskritt har KFML vist seg å ha en grunnleggende riktig marxist-leninistisk hovedlinje og ikke en grunnleggende feilaktig linje.

Alt dette er viktige resutater, som viser at KFML i praksis har tilkjempet seg plassen som den ledende danske kommunistiske organisasjon. Det er uforenlig å kalle seg kommunist og samtidig føre skarp kamp mot KFML.

Våren 1974-og særlig i samband med 1. mai-er det blitt klart for enhver at MLE i praksis ikke behandler KFML som en kameratslig ml-organisasjon som man ønsker enhet med. Tvert imot: i samband med 1. mai f.eks. stiller man KFML på lik linje med DKP-ledelsen. Dermed likestiller man marxist-leninister og moderne revisjonister og sosialimperialismens agenter.

Følgelig gjør MLEs nåværende linje det umulig å tro at MLE kan samles med marxist-leninitene i KFML. I stedet er en periode innledet da MLE vil stå skarpt mot marxist-leninistene. En slik linje gjør det umulig for AKP(ml) å fortsatt betrakte MLE som en marxist-leninistisk organisasjon og følgelig også at kontakten må brytes.

Vi kan ikke ha kontakt med en gruppe som skarpt bekjemper AKP(m-l)s danske søsterorganisasjon. Ledende medlemmer i MLE veit at dette ikke er noen ny og spontan linje fra AKP(m-l)s side, men ei linje vi har hatt hele tida og gjort kjent hele tida.

Vårt brudd med MLE som organisasjon er blitt nødvendig på grunn av MLE-ledelsens prinsipielt feilaktige linjer i forhold til den moderne revisjonismen og sosialimperialismens agenter i Danmark og i forhold til KFML. Det er linjer som nødvendigvis må få konsekvenser for internasjonale kontakter. Men vi vil samtidig understreke at vi ikke dermed ønsker å angripe de enkelte aktivistene i MLE, som subjektivt ønsker å kjempe for marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og tjene folket.

Milsen
AKP(m-l)
Sentralkomiteens
Arbeidsutvalg

★ ★ ★

21

HOMO FILI

I forrige nr. av avisa ble homofili tatt opp til temadebatt. Dette spørsmålet er viktig bl.a. av to grunner: For det første fordi det direkte angår en stor gruppe av folket som er hardt undertrykt materielt og ideologisk. For det andre fordi vår politikk på området ennå er lite velutviklet og klar sammenlignet med andre kampområder som ml'ere deltar på.

Vi har fått inn bare ett innlegg til videreføring av diskusjonen, og det synes vi er for lite! Det er sikkert mange av medlemmene - homofile som heterofile - som har debattinnlegg å bidra med. Skriv et innlegg! Vær med på å utvikle vår politikk på området.

Red.

HOMOFILES KAMP EN DEL AV KLASSEKAMPEN!

Homofile finnes i alle klasser, men graden av og innholdet i den undertrykkinga de blir utsatt for, er sjølsagt forskjellig. Undertrykkinga av homofile i borgerskapet tar i hovedsak ideologiske former. En kapitalist mister ikke sin kapital fordi om han eller hun er homofil. I en del overklassesirkler i utlandet er det tilogmed blitt "in" å være "homofil". En arbeider derimot, som ikke skjuler sin homofili, risikerer både jobb, bolig og en rekke borgerlig demokratiske rettigheter. I tillegg kommer ideologisk undertrykking gjennom nedvurdering av den totale personligheten.

Homofile i arbeiderklassen og andre lag av folket blir altså, i tillegg til annen undertrykking, også hardt undertrykt pga. sin seksuelle legning. Fordi dette først og fremst rammer folk i arbeiderklassen, er det en del av den almenne klasseundertrykkinga. Ut i fra klassesolidariteten er det viktig at kommunister tar avstand fra og aktivt motarbeider denne undertrykkinga av klassefeller. I den grad undertrykking av homofile finner sted innen klassen, bidrar det bare til å splitte grupper i folket fra hverandre og hindrer kampen mot den felles fienden.

GULDBRAND.

TEMA

MILITÆR POLITIKK

4.MAI har i alt for liten grad vært et debattforum. Redaksjonen håper å rette på dette ved i hvert nr. av avisa framover å ta et spesielt tema opp til debatt blant medlemmene. Vi begynte i septembernummeret med artikler om homofili. Denne gangen tar vi opp militærpolitikk og neste gang vil sikkerhetspolitikk bli diskusjonsemet. Vi oppfordrer medlemmene til å sende innlegg - korte eller lange - og delta i debattene. Redaksjonen tar også gjerne imot forslag til nye temaer.

Militære spørsmål er lite diskutert i NKS. Mange av medlemmene har et overfladisk kjennskap til vår politikk på området. For å danne seg et lite bilde av situasjonen, har redaksjonen tatt ut ett fakultetslag ved ett av universitetene til en stikkprøveundersøkelse om medlemmenes holdning til politisk militærtjeneste. Det er nødvendig å slå fast at det materialet som ligger til grunn for undersøkelsen er lite og kan sjølsagt overhodet ikke danne grunnlag for noen

slags "gallup" om NKS'ernes holdning til disse spørsmålene. Medlemmene i dette laget måtte dessuten besvare våre spørsmål skriftlig uten forutgående diskusjon. Når vi offentliggjør resultatet av denne stikkprøven, er det fordi vi håper at det vil anspore til debatt i organisasjonen. Vi vil i liten grad kommentere resultatet av undersøkelsen, men oppfordrer medlemmene til å skrive debattinnlegg til avisa.

DETTE MENER FAKULTETSLAGET:

På spørsmål oppgav bare 1/4 av medlemmene i dette laget at de tidligere hadde vært med på organiserte diskusjoner om en kommunistisk militærpolitikk. Karakteristisk nok (?) var samtlige av disse menn, på tross av at kvinnene utgjør ca. 1/3 av laget. Ingen av medlemmene var mot politisk militærtjeneste. Kun én uttrykte tvil på dette spørsmålet.

Medlemmene ble bedt om å nevne kort det som etter deres mening var det viktigste argumentet for politisk militærtjeneste (i motsetning til det å nekte). Ca. 75% besvarte spørsmålet med argumenter om nødvendigheten av å avsløre det borgerlige militærapparatets funksjon i samfunnet, viktigheten for kommunister i å delta i massenes liv, politisk arbeid blant soldatene osv. Av de resterende mente over halvparten at kommunister burde gå inn i Forsvaret for å lære seg våpenbruk - med tanke på revolusjonen. De øvrige oppgav andre og ulike typer argumenter.

Vi vil nøye oss med å trekke én sikker konklusjon så langt:

Det er behov for diskusjon om og perspektiv på hva som idag er den viktigste oppgaven for kommunister i Forsvaret.

Videre ble medlemmene bedt om å nevne kort det som etter deres mening var det viktigste argumentet mot å gå inn i Forsvaret. Ca. 50% besvarte dette spørsmålet ved å peke på at Forsvaret var en del av det borgerlige voldsapparatet, at det kunne bli brukt mot folket, evt. mot andre folk gjennom NATO osv. Ca. 20% oppgav ulike typer argumenter, feks.: "kaster bort ett år i borgerskapets tjeneste", "vold avler vold", osv. Ca. 30% besvarte ikke spørsmålet.

Til slutt ble medlemmene i dette fakultetslaget bedt om å oppgi det som de mente måtte bli alternativet til det borgerlige militærapparatet. Her er det viktig å merke seg at spørsmålet var litt uklart formulert og nok har ført til noen misforståelser, bl.a. om det var und-

er de nåværende samfunnsforhold det ble siktet til, eller et framtidig sosialistisk Norge. Problemstillingen ville nok ha vært klarere om spm. hadde blitt satt i sammenheng med AKP's parole: "Ingen bevilgninger til det borgerlige militærapparatet!".

I alle fall - ca. 60% mente en væpnet folkelig motstandsfront måtte bli alternativet. Ca. 35% satte opp en omdanning av Forsvaret til et gerilja- eller HV-forsvar som alternativet. 5% besvarte ikke spørsmålet.

Også på dette punktet skal vi være sparsomme med kommentarer og istedet gjenta oppfordringen til alle medlemmer om å skolere seg på emnet og sende debattinnlegg til avisa. Men vi vil peke på én problemstilling som vi mener er sentral i militærpolitiske diskusjoner:

Hvilken klasse er Forsvaret et verktøy for, og - vil en omorganisering av vårt nåværende Forsvar rokke noe ved dette?

GRUNNLAGET FOR MILITÆRPOLITIKKEN

To politiske kjennsgjerninger er grunnleggende for utforminga av den norske m-l bevegelsens linje i militære spørsmål:

- for det første: Norge er et imperialistisk land. Uansett hvilke formelle militærallianser lan-

det deltar i vil det statlige militærapparatet være et redskap for imperialismen: for å undertrykke det norske folket, for å støtte undertrykkinga av folkene i andre land.

- for det andre: Norge er selv truet

av supermaktene. Folket kjemper for å bevare bl. a. naturressurser som olje og fisk, og vil før eller siden bli nødt til å forsvare seg med våpen.

Fordi den militære trusselen er tosidig - både fra vårt "eget" monopolborgerskap og fra supermaktene - må bevegelsens militærpolitikk gi svar på følgende spørsmål: Hvordan skal vi svekke trusselen fra det borgerlige militærapparatet uten å legge landet åpent for utenlandsk imperialisme? Eller kanskje denne formuleringa er bedre: Hvordan skal vi svekke trusselen fra det borgerlige militærapparatet samtidig med at vi styrker beredskapen mot supermaktene?

De to delene av spørsmålet er to sider i en motsigelse: ei linje som tar hensyn til den ene sida tar ikke nødvendigvis hensyn til den andre. Og begge sidene er viktige, selv om det i dagens situasjon er trusselene fra monopolborgerskapet som er størst: hovedmotsigelsen i landet går fremdeles mellom folket på den ene sida og monopolborgerskapet på den andre.

Om vi bare tar hensyn til trusse-

len fra monopolborgerskapet, og sier: "full avrustning av monopolkapitalen" uten å legge noe mere til, vil linja i praksis bli identisk med den opprinnelige pasifistiske linja til SF. På den andre sida: går vi bare inn for å sikre landet mot utenlandske imperialister kan vi like godt skrive av DNA og Høyre sine "forsvars"politiske programmer med det samme. Hovedlinja vår er derfor både avvæpning av monopolkapitalen ("ingen bevilgninger til det borgerlige militærapparatet") og væpning av folket under proletar ledelse.

Fordi det er politikken som leder geværene er problemet i hovedsak et politisk problem. Det kan ikke løses med administrative tiltak av typen omdanning av det nåværende "Forsvaret" til en "gerilja-preget heimvernorganisasjon". Enhver politisk linje kan gis forskjellige former. Men det er innholdet i linja - klasseinnholdet - som er det avgjørende. Den klassen som har statsmakta vil gi statens militærapparat sitt politiske innhold. For oss må problemet løses ved politisk arbeid - propaganda, agitasjon og organisering - blant den norske arbeiderklassen og

dens allierte.

Det er bl. a. derfor det er så viktig at m-l'ere tar en politisk militærtjeneste. Vi har den store fordel i Norge at det er alminnelig verneplikt: for å undertrykke arbeiderklassen må monopolkapitalen stole på et militærapparat hvor proletære elementer er i flertall. Ved å vinne stadig fler av disse for våre politiske linjer - mot monopolkapitalen og mot begge supermaktene - vil vi etterhvert kunne gjøre det vanskelig for monopolkapitalen å

stole fullt og helt på hæren sin. Dette arbeidet må selvsagt suppleres med militærpolitisk arbeid blant sivile.

Dette er viktig allerede idag. Uten en borgerlig hær har monopolkapitalen ingenting. Men det tar tid å bygge opp et arbeid innenfor militærapparatet, og det er lettere å begynne nå enn å vente til det blir krise. Blant de feilene som ble begått i Chile var en total mangel på politisk mobilisering av soldatene, både på interessekampsaker og mer politiske krav...

SPEIELLE PROBLEMER

Siden bruddet med SF og oppgjøret med den småborgerlige sosialismen har m-l bevegelsen gått inn for linja med politisk militærtjeneste. Så langt er alt greitt.

Men nå har det seg slik at en hel rekke kamerater går rundt og mener at denne politiske linja i og for seg er helt utmerket og helt riktig for bevegelsen, men når det gjelder

akkurat dem sjøl så stiller situasjonen seg noe annerledes. La oss da ta en "kikk" på hva som er så "spesielt" ved situasjonen til disse kameratene:

- For det første har de ikke tid til å ta militærtjenesten fordi utdanninga og andre viktige saker må nå engang gå foran.
- Og for det andre er økonomien så

skral at de rett og slett ikke har råd.

- Og for det tredje er kona en del plaget med nervene, og det er ikke lett å bli sittende igjen med en unge.
- Og for det fjerde trengs de i den politiske jobben de stiller med: den er det vanskelig for andre å få løst på skikkelig vis, og da må jo den være viktigere enn å

jobbe i militæret som "alle de andre" kan gjøre.

Nå skal vi som driver med militærarbeidet være de siste til å harsellere over disse problemene: de er i høyeste grad reelle. Men særskilt spesielle kan de knapt sies å være. Tvertimot: med små variasjoner er dette de problemene som de aller fleste m-l'ere møter når de skal avtjene verneplikten.

"Sosialisme i ord. Imperialisme i handling" Sovjetiske soldater under invasjonen i Tsjekkoslovakia.

Dette er viktig, fordi den falske teorien om "oss med de spesielle problemene" i motsetning til "alle de andre" nå brukes av så mange kamerater at det utgjør en helt avgjørende hindring for videre framgang i militærarbeidet.

LINJA VÅR.

La oss derfor slå fast en del ting som vel egentlig burde være selvfølgelige. Da m-l bevegelsen i

sin tid gikk inn for politisk militærtjeneste, så var det ikke slik at vi ikke skjønnte at det vil oppstå praktiske problemer den tida vi er ute og at parolen derfor måtte endres og miste sin gyldighet for alle som kan vise til slike praktiske problemer. Det finnes heller ingen dekning for oppfatninger om at parolen om politisk militærtjeneste skal tolkes liberalistisk, nærmest i retning av at: "Dersom du

kan ta deg tid og råd til å avtjene verneplikten, så ser vi helst at du gjør militærtjeneste framfor sivilarbeid. Og hvis du ikke finner det altfor ubehagelig så foretrekker vi at du tar en vanlig jobb i de store leirene ~~nordpå~~ framfor at du sikrer deg kontor-jobb ved en av de små avdelingene i Oslo-området."

Tvertimot: når vi stiller parolen om politisk militærtjeneste så er det ut i fra at arbeidet i militæret er så viktig (både strategisk, militært, m.h.t. ungdomsmassenes velferd osv) at vi prioriterer dette i de 12 eller 15 månedene det dreier seg om selv om et slikt avbrekk vil forårsake visse problemer. Disse problemene er som regel ikke særlig forskjellige fra de som annen norsk ungdom møter og må finne løsninger på, og her stiller vi med den ekstra fordel at vi har et kollektiv, nemlig laget, som kan og bør trekkes inn for å løse eventuelle vanskeligheter som oppstår.

Nå skal vi ikke benekte at det finnes ekstraordinære tilfeller hvor forholdene er slike at bevegelsens behov eller kameratens situasjon tilsier at han dimmiterer. Men vi vil understreke at det her dreier

seg om en håndfull, som må tas opp og behandles av sentrale organer. Dette er noe ganske annet enn det problemet vi i dag sliter med i bevegelsen, nemlig en utbredt oppfatning om militærtjenesten som en slags privatsak og linja om at "spesielle problemer" er dimmegrunn.

STUDENTENE.

Tradisjonelt sett har det progressive studentmiljøet fostret motstand mot det borgerlige militærapparatet. På den andre sida er miljøet preget av småborgerlige individualistiske og intellektualistiske ideer, og dette har gitt motstanden mot militæret en pasifistisk vri, ved at relativt mange enten søker seg over i sivilarbeid eller prøver å dimme. Derfor må det være en ekstra oppgave for NKS, som den norske arbeiderklassens studentforbund, å agitere for linja om politisk militærtjeneste blant de progressive studentene.

En annen sak er når studentene bør dra ut. Det er klart det er surt å bryte av studiene. På den andre sida tar universitetsstudiene mellom 5 og 7 år, og en stiller med stor handikap når en er over

25 år gammel og skal drive politisk arbeid blant folk som jamt over er 4-5 år yngre. Videre blir de sosiale problemene større jo eldre man er. Dessuten har "Forsvaret" en tendens til å sette av høgt utdanna arbeidskraft til spesielle jobber som gjør at en blir isolert fra de andre.

Det lønner seg derfor å ta militærtjenesten så tidlig som mulig. Militærtjenesten må altså planlegges inn i studiene: Det er innrykk i begynnelsen av hver tredje måned - januar, april, juli og oktober - og det er fullt mulig å søke seg ut til en bestemt dato: tar du initiativet selv kan du selv bestemme når du kommer ut. En kan for eksempel planlegge å bryte av studiene etter et grunnfag eller et mellomfag - i fag med vekttall er det de første semestrene lett å sette opp en plan hvor en unngår å bryte av midt i et kurs - og så eventuelt åke rett inn i militæret, eller sette av tre måneder for å jobbe, slik at økonomien blir styrka.

SITUASJONEN NÅ.

En manglende forståelse for og ei lettvint holdning til det militær-politiske arbeidet vårt er all-

tid beklagelig, men det kan bli skjebnesvangert når vi vet at:

- de to supermaktene akselererer kapprustninga i kampen om verdenshegemoniet,
- vest-Europa idag er brennpunktet for denne striden,
- Norge, med sin strategiske militære posisjon, sine store oljeforekomster og sitt krav om utvidelse av fiskerigrensa må være forberedt på militære overgrep fra imperialistene innen ikke altfor fjern framtid,
- krefter blant såvel politikere som offiserer har begynt å ta til orde for innføring av en vervet hær, og bruker som et hovedargument den store dimme-prosenta,
- interessekampen blant soldatene, Trødal-saka og Steinsjøsaka viser at kamper etterhvert kommer på et meget høgt nivå, og til tross for at de er få har marxist-leninistene kunnet ta ledelsen i disse kampene.

I en slik situasjon er det ganske uheurt at det fortsatt finnes mange m-l'ere som enten søker seg direkte ut i sivilarbeidet, bare tar rekruttskolen for deretter å gå over i HV, eller hvis de går inn, straks

finner seg en jobb som kontorassistent fjernt fra soldatmassene.

KONKLUSJON.

For å rette på disse forholdene, må vi sette linja med politisk militærtjeneste ut i livet som ei linje for hele bevegelsen.

Følgende tiltak må treffes:

1. Sjekk deg sjøl og forholdet til militæret! Planlegg militærtjenesten inn i studiene!

2. Ta opp i laget medlemmenes forhold til militæret. Diskuter med folk som av "spesielle grunner" har tenkt å unngå å ta vanlig militærtjeneste.
3. Sørg for tidlig og nøyaktig rapportering til sentrale organer om når og hvor du skal ut. Fortsatt får vi en del lapper av typen "Finn skal ut i flyvåpenet i april, tror jeg". Det er ikke mye hjelp i!

Litteraturliste om militærpolitikken.

Røde Fane nr 1/74

Røde Fane nr 2/74

For en revolusjonær militærpolitikk (Hefte utgitt av Rød Ungdom)

Soldat-brosjyr (Svensk Oktober-hefte)

Lenin: Militærprogram (Collected Works, bind 23, på engelsk; det finnes også et gammelt hefte, utgitt på Ny Dag, som heter "Om den imperialistiske krigen").

Klassekampen og Røde Garde bringer også jevnlig nyheter om hva som skjer i leirene, samt en del debatt. Følg med!

Heftet "Hvitbok om Steinsjø-saka" kan også anbefales.

